

2. Sam. 1. Klagadhe Dawid thenna klaghan öffuer k. Saul och hans son Ionath...

Achrelius, Ericus Danielis

F1700 Br. 552

National Library
of Sweden

ACHRELIUS, E.D.

2 SAM. I.

F1700

R. 552

Tare Hoc

Vol. 12

Ch. 10

g. II A

[1632]

2. Sam. 1.

Klagadhe Dawid thenna Klaghan
öffuer A. Saul och hans Son
Jonethan etc.

Öffuer

Then Stoormedrigste/ Högstberöms-
ligste/ Öffuerwinligste Högborne
Furste/ Herre och Zicte

Her Gustaff Adolph then
Andre och Stoore Sweriges/ Gö-
thes/ Wendes &c. Konung: Stoorfurste
til Finland/ Hertigh vthi Estland och Ea-
relen/ Herre vthöffuer Ingermanland &c.
Hwillken högstprästligste Saligste Konung
then 6. Novembris 1632. widh Leipziks
stadh i Saren siet ädla Konungzliga
Blodh rinna lätt och liffuett
ändadhe

Klagadhe och än Klaghar then-
na Klaghan:

Såsom/

Adels och Presters åhra/ etc.

ERICUS DANIELIS A-
chrelius Rosl. Illust. Bielk.
stipend.

Upsala/ hooz Estil Magnus.

1. Math. 9. v. 21.
 Ach at then Zielen fallen är/ som Israel
 beskyddat och frelsat haffuer.

2. Sam. 3. v. 26.
 Wij förje för tigh vår käre Fadher Gu-
 stave Adolphe, tu haffuer varit oss mycken tiär/ tin
 kärleek war oss närmare än Qwinno kärleek.

I.

Ach/ thenne klagan quijðher/
 O arme Swenske män/
 Tu och t alla tjidher/
 Ewigt för åå och åhn.

II.

Then edhrom barnom lårer/
 Medh suckan ställa ahn/
 At stridhen så förtärer/
 Zieltten aff Swea land.

III.

Sij/ thet är och wål skriffuit/
 I the redhligas Boof/
 Tilförende ahndrijffuit/
 Vthaff the arghas hoop.

IV.

Then Edleste är slaghen/
 På Jorden nantid war/
 På Leipzik berg förtaghen/
 Sweriges Cronabaar.

V.

Ach huru är then Zieltten/
 Så fallen hasteligh/

A h

på

på Leipziks plaan i Sälte/
Christnom til största quäde.

VI.

på gatomen i Praga/
Bebodher ingalundh/
At Zielten så aff dagha/
Ähr taghen thenna stundh.

VII.

I Kom icke förkunner/
Then stöore Zielrens fall/
Sör hwilken alla stunder/
Påwens hierta thet skalff.

VIII

At sigh ey frögda måtte/
The Ihesuwiter hädse/
Ey theras Döttrar såäte/
Danga och hålla fests.

IX.

Papisterne sigh glädia/
Ey må aff wåra nödh/
Theras Döttrar off quålia/
Och twinga så til Dödh.

X.

Leipziste berg och Daler/
Ach ru Leipziste plaan/

Ey dagg heller regn falle/
På tigh som för år waan.

XI.

Ey Åkrar heller bliffue/
Ther offer kommer aff/
Sörbannat i all tjdher/
Til sidste Domedagh.

XII.

Ey Zieltens skiöld affslaghen
Ähr ther/ fast grymmeligh/
GUSTAVI Zielm affdraghen/
Så gansta ynkeliqh.

XIII.

GUSTAVI skiöld afftraghen/
Som han ey hadhe smord
Medh Ollo warit taghen/
Til Swea Konung giord.

XIV.

Then altjd manligh stridde/
Til flychten aldrigh togh/
Fråmodigt altjd bidde/
Grymma Sienden slogh.

XV.

GUSTAVI boghe icke
Seladhe någon tjdh/

Ly plågadhe at swijte/
I slachtning/ kamp och stridh.
XVI.

GUSTAVI bössa altidh
Fälde/ honom ey sweet/
Pistoler hans än aldrigh/
Tilförende slog feelt.
XVII.

GUSTAVI Swård thet bleeka/
Såfengt kom aldrigh doch/
Vthaff the Zieltars fetma/
Ifrån the slagnas blodh.
XVIII.

GUSTAVI Swård thet starpa/
Aldrigh än bögdes om/
Vthaff the Zieltar rasta/
Blodigt altidh heemkom.
XIX.

GUSTAVUS och hans Zieltar/
Liusfligh och mykit tect/
I luffuet altidh fächta/
Göra fienden brect.
XX.

I dödden nu äthskilde
Ly heller åhre the/
Sörlåtas icke wille/
Swars annars anda see.

XXI.

Raskare än som Örnar/
 Grymme som Leyon stark/
 Hefstigare än Vidornar/
 Som Drakar vthaff krasste.

XXII.

Owlsdher aff wee och jemner/
 O vñle Swenste mån/
 At edher så i hānder
 Gānger/ nu lyckan hān.

XXIII.

I Swea Döttrar gråter/
 Och klagher innerligh/
 Owittrer och ynkligh låter/
 Aff hiertat bitterligh.

XXIV.

Öffuer then Zielten stoore/
 Gustaff Adolph medh qwijdh/
 Som så mykit gott gjorde/
 Ler altijdh sin luffstijdh.

XXV.

Then edher kråsligt klådde/
 I Rosenfärgo skjunt/
 Medh mång Clenodier täckte/
 Aff guller ganska sijnt.

XXVI.

Huru är nu i strydhén/
 Then Hielten fallen snart/
 På Leipziks höggar bliffuin/
 Gustaff Adolph medh fart.

XXVII.

Wij sörte tigh wår Gadher/
 Gustaff Adolph medh qwijsdh/
 Att tu ifrån oss taghen/
 Ähr nu så hasteligh.

XXVIII.

Tin kärleek war oss närmer/
 Ähn Qwinno kärleek stoor/
 Gudh giffue at tu långer/
 Lessuat hadhe på Jord.

XXIX.

Sörkastat doch then Daghen/
 Sörkastat och then stund/
 Vår tu så är kullslaghen/
 Sörkastat och thet rum.

XXX.

Sörbannat then man worden/
 På tigh sin händer baar/
 Sörbannat och then Jorden/
 Litt blodh vpswulgit haar.

